

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/19/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4108010834
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pamela Záleská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4108010834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Pamely Záleskej a prísediacich Ing. Ivana Marka a Ing. Štefana Mečára, v trestnej veci obžalovaného L. J. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 10.03.2014 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

L. D v o r s k ý , narodený XX.XX.XXXX v B.,
trvale bytom B., ul. Na V. č. XX,
toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody Nitra,

bol právoplatne uznaný za vinného

rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 33T/19/2008 zo dňa 02.06.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7To/41/2009 zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona a z pokračovacieho zločinu znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 1Pv/256/2008 zo dňa 12.08.2008 prejednal Okresný súd Nitra trestnú vec obžalovaného L. J. (ďalej len „obžalovaný“) a vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 33T/19/2008 zo dňa 02.06.2009 tak, že ho uznal za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona v bode 1/ a z pokračovacieho zločinu znásilnenia podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona.

Predmetný rozsudok napadol odvolaním obžalovaný a Krajský súd v Nitre ho uznesením sp. zn. 7To/41/2009 zo dňa 22.07.2009 zamietol, v dôsledku čoho nadobudol napadnutý rozsudok v ten deň právoplatnosť.

Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 1Nt/27/2013 zo dňa 06.02.2014 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.02.2014) povolil na návrh obžalovaného a v jeho prospech obnovu konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 33T/19/2008, a to tak, že zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/19/2008 zo dňa 02.06.2009 v časti výroku o treste.

Vzhľadom na skutočnosť, že trestná vec rozhodnutá vyššie uvedeným rozsudkom zostala po uvedenom postupe právoplatná v časti výroku o vine obžalovaného na spáchaní zažalovaných skutkov, prejednal ju súd prvého stupňa po povolení obnovy konania opakovane, avšak dokazovanie na hlavnom pojednávaní zameralo len na vyriešenie otázky, aký druh trestu a v akej výmere bude z hľadiska generálnej i individuálnej prevencie potrebné obžalovanému uložiť.

Z listinných dôkazov, ktoré súd prečítal na hlavnom pojednávaní dňa 10.03.2014, vyplynulo, že obžalovaný má v odpise registra trestov 3 záznamy, pričom prvé dve odsúdenia má zahladené a aktuálne mu v registri trestov figuruje len odsúdenie v prejednávanej veci. Zo správy Zboru väzenskej a justičnej správy súd zistil, že obžalovaný nastúpil do výkonu trestu (o opakované prejednanie ktorého ide) dňa 22.07.2009.

Pri ukladaní trestu vychádzal súd z uvedených výsledkov vykonaného dokazovania a tiež zo základných zásad ukladania trestov, upravených v ustanovení § 34 Trestného zákona a s dôrazom na zásadu zákonnosti znova uložil obžalovanému trest, pri ukladaní ktorého zohľadnil všetky kritériá, ktoré boli rozhodujúce nielen pre druh trestu, ale aj pre jeho výmeru.

Súd tak náležite prihliadol znova najmä na spôsob spáchania činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, tiež poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a bral do úvahy aj osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Druh trestu bol v danom prípade jednoznačne určený zákonným ustanovením § 208 odsek 2 Trestného zákona (ako ustanovenia rovnako prísneho z dvoch posudzovaných úmyselných trestných činov), kedy mohol súd s poukazom na skutočnosť, že obžalovaného odsudzoval za dokonané úmyselné trestné činy týrania blízkej osoby a zverenej osoby a znásilnenia, potrestať jedine uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to vo výmere na sedem rokov až pätnásť rokov (§ 208 odsek 2 Trestného zákona a tiež § 199 odsek 2 Trestného zákona), ktorú však po povinnom použití § 41 odsek 2 Trestného zákona (ukladanie úhrnného trestu za dva a viac úmyselných trestných činov spáchaných samostatnými skutkami) musel zosťriť na výmeru sedem rokov až 20 rokov (sprísnenie spočívalo vo zvýšení hornej hranice najprísnejšej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda 15 rokov zdvihnúť o 5 rokov, ktoré predstavujú jednu tretinu z nej).

Hoci obe odsúdenia, predchádzajúce obdobiu spáchania skutkov, pre ktoré bol právoplatne uznaný za vinného v predmetnom konaní, má obžalovaný zahladené, súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť tak ako v pôvodnom konaní, nakoľko obžalovaný bol v čase pred spáchaním skutku priestupkovo prejednávaný a postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Súd ďalej opakovane prihliadol na spôsob vykonania jednotlivých trestných činov (ktorých obeťami boli chránené osoby - osoby obžalovanému blízke - jeho vtedajšia manželka a jeho deti), opakovanosť a intenzitu týchto skutkov páchaných v dlhšom časovom úseku, ako aj na následky týmito činmi spôsobené.

Do úvah o výmere trestu súd poňal okrem týchto okolností tiež skutočnosť, že obžalovaný spáchal všetky skutky v nepriamom úmysle podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona (bližšie odôvodnené v pôvodnom rozsudku, ktorý zostal právoplatný v časti výroku o vine) a zohľadnil aj osobu obžalovaného a jeho postoj k prejednávanej trestnej činnosti. Zároveň súd považuje za potrebné uviesť, že nebyť nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, v dôsledku ktorého prišlo k zrušeniu časti ustanovenia § 41 odsek 2 veta prvá za bodkočiarkou Trestného zákona (ukladanie trestu sprísneného po použití asperačnej zásady nad jednu polovicu sprísnenej trestnej sadzby), u obžalovaného by nikdy nevznikol dôvod na opakované posudzovanie, či zmenu výmery pôvodne uloženého trestu odňatia slobody.

Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov je adekvátny k spôsobu vykonania skutkov, k ich počtu, k ich závažnosti a tiež k osobe samotného obžalovaného (alkoholik), pričom je zároveň nutné zdôrazniť, že tento trest je uložený v spodnej polovici sprísnenej trestnej sadzby (v sadzbe na sedem

rokov až dvadsať rokov je polovicou výmery trestnej sadzby 13 rokov a šesť mesiacov). Podľa názoru súdu neexistoval žiadny zákonný dôvod na zmenu výmery pôvodne uloženého trestu a v opakovanom, resp. doplnenom dokazovaní nebol produkován ani žiadny dôkaz, ktorý by zmenu pôvodne uloženého trestu odôvodňoval, alebo podmieňoval. Zdravotný stav obžalovaného (cukrovka a epilepsia) bol súdu známy už v čase ukladania trestu v pôvodnom konaní a skutočnosť, že prekonal dva infarkty nie je dôvodom na zmenu výmery trestu, resp. jej zníženie.

Okrem toho, v tejto veci nastal aj závažný následok (rozvinuté závažné príznaky syndrómu týranej osoby) a k ďalším závažným poruchám zdravia neprišlo nie preto, že by obžalovaný dobrovoľne upustil od ďalšieho konania, ale práve naopak, vzniku ďalších závažných následkov aktívne zabránila samotná poškodená, za významnej pomoci iných osôb, hoci nie dostatočne skoro.

Pri použití zmieneného ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona (upraveného po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012) súd náležite rešpektoval ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona a preto napriek zisteniu, že u obžalovaného prevažujú priťažujúce okolnosti (keďže súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a zároveň u neho nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť), neaplikoval následne zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, nakoľko použitie § 38 odsek 4 Trestného zákona je na základe § 38 odsek 7 Trestného zákona priamo vylúčené z dôvodu, že takéto zvýšenie dolnej hranice by už bolo pre páchatela neprimerane prísne.

Preto súd rozhodol, že u obžalovaného bude plniť účel jednak z hľadiska potreby jeho nápravy a tiež z hľadiska odradenia iných osôb od páchania tohto druhu trestnej činnosti, za súčasného obsiahnutia aj morálneho odsúdenia obžalovaného, iba rovnaký druh trestu, a to i v rovnakej ako pôvodnej výmere, teda vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov.

S poukazom na to, že súd zistil splnenie zákonných podmienok upravených v ustanovení § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.